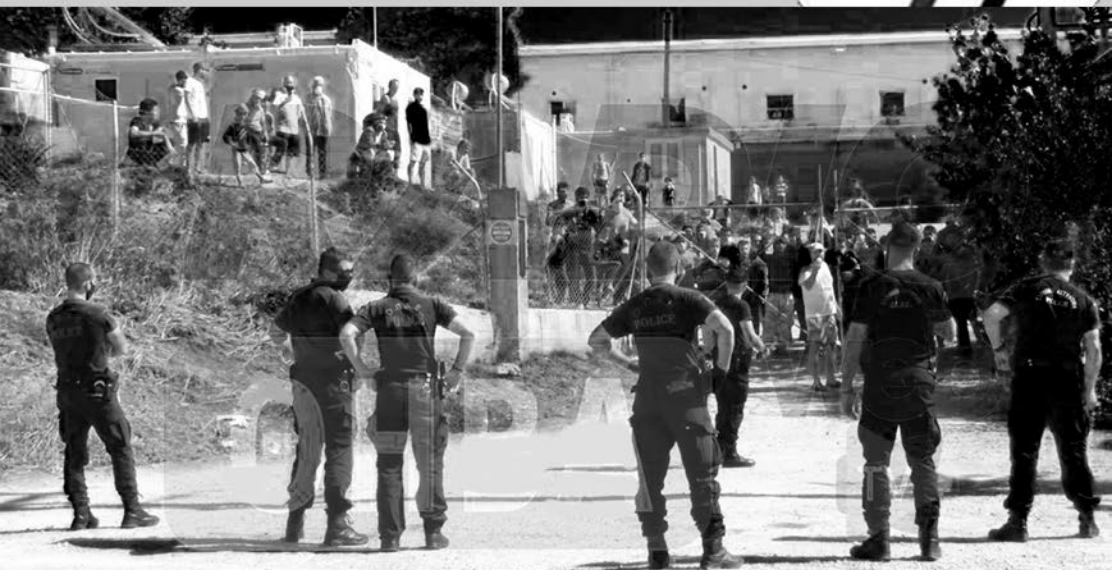


# ANTIFA 65

14 Οκτώβρη 2020

ΤΕΥΧΟΣ #6



μετανάστες στο hot spot θήβας διαμαρτύρονται ενάντια στο lockdown που τους έχει επιβληθεί ζητώντας να μπορούν να βγουν έξω

## ΧΑΡΤΙΑ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΜΕΤΑΚΙΝΗΣΗΣ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΕΣ



Αντιφασιστική  
Συνεννόηση 65

[as65patra.wordpress.com](http://as65patra.wordpress.com)

[as65.patra@gmail.com](mailto:as65.patra@gmail.com)



# Σημειώσεις για ζητήματα υγείας

μέρος Β

ΚΡΟΥΣΜΑ

Μέσα στο lockdown, τα ΜΜΕ φρόντισαν πολύ καλά να παίξουν με τους φόβους μας. Ένα από τα κύρια όπλα τους ήταν ο εκφοβισμός μας μέσα από τις αριθμητικές “δεξαμενές” των νεκρών. Ήταν τότε (αν θυμάστε) που κάθε μέρα μαζευόμασταν στις 18:00 κι ακούγαμε τα μαντάτα... κι ύστερα ειδήσεις.

Τώρα μετά το lockdown ο νούμερο ένα εκφοβισμός είναι η φιγούρα του κρούσματος. Τώρα μπορεί να μη γίνεται κύριο θέαμα ο θάνατος (γιατί τα νούμερα δε βοηθάνε), αλλά στα σίγουρα γίνονται όσοι άνθρωποι κολλήσουν covid-19. Κι ενώ είναι απολύτως ξεκάθαρο και φυσιολογικό ένας άνθρωπος να κολλήσει μία ασθένεια ή να έχει κάποια συμπτώματα από κάτι (γενικά σαν άνθρωποι προβλέπεται εδώ και χρόνια να παθαίνουμε κάτι τέτοιο), το κράτος και τα ΜΜΕ κάνουν λόγο για κρούσματα. Το κρούσμα σαν έννοια όμως προβάλλει κάτι πολύ παραπάνω από έναν άνθρωπο που έχει μία ίωση ή κάτι τέτοιο. Σαν έννοια ενώ χρησιμοποιείται σε πολλούς τομείς, όταν προβάλλεται καθημερινά και με τέτοιο τρόπο από τα ΜΜΕ, από τη μία αφήνεται να εννοηθεί ότι όποιος είναι κρούσμα μάλλον θα πεθάνει ή θα πάθει κάτι πολύ χειρότερο και κατά δεύτερον παρουσιάζει την κοινωνία σαν καθαρή, η οποία δεν πρέπει να βρωμίζει και να αρρωσταίνει από κρούσματα (λες και σαν άνθρωποι δεν έχουμε το δικαίωμα να αρρωσταίνουμε, αλλά αντιθέτως πρέπει να είμαστε διαρκώς υγιείς και μάλιστα με τον τρόπο που το κράτος και οι ειδικοί του θέλουν). Είναι σαν τη συνέχεια αυτών των “ασέβαστων” και “κατά συρροή δολοφόνων” που ακούγαμε μέσα στο lockdown. Είναι ο άνθρωπος που δεν πρόσεξε, είναι αυτός-που-αύριο-μεθαύριο-θα’σαι-εσύ-στη-θέση-του, είναι εν τέλει το αποτέλεσμα μιας λογικής κοινωνικής ζωής θα πούμε εμείς (που το κράτος στα σίγουρα εχθρεύεται). Και σαν “εγκληματίας” η φιγούρα του κρούσματος είναι πάντα ύποπτη, με ύπουλα συμπτώματα και δυνητικά μπορεί να είναι και παντού.

Και για να μην πολλαπλασιαστούν τα κρούσματα, το κράτος θα δικαιολογήσει το πραξικόπημά του στις ζωές μας. Χάπια, μάσκες, αντισηπτικά, αποστάσεις στο δρόμο και το ασανσέρ, παρακολούθηση, δουλειά από το σπίτι (remote), social distancing, εμβόλια, πρόστιμα, τοπικές καραντίνες και διάφορα άλλα μέτρα.

Αφού λοιπόν η πλύση εγκεφάλου οδηγήσει στον απόλυτο φόβο στα μυαλά μας (και συγκεκριμένα στο να μην κολλήσουμε κι εμείς, στο να μη γίνουμε κάποιο κρούσμα ή να μην έρθουμε σε επαφή με κάποιο τέτοιο), θα δεχθούμε τα μέτρα. Κι ακόμη χειρότερα, αν όχι ήδη, ίσως τα αποζητήσουμε από μόνοι μας στη ζωή μας.

Μπροστά λοιπόν στις βίαιες και αντικοινωνικές λέξεις και έννοιες του κράτους, εμείς πρέπει να γυρίσουμε πίσω αυτή τη βία. Να σκεφτούμε με λογική και να μη δούμε τον εχθρό στο πρόσωπο του διπλανού που μπορεί να είναι κρούσμα. Να μην εγκαταλείψουμε την ζωή μας κλεισμένοι στο σπίτι, για να μη γίνουμε κρούσμα. Κανένας άνθρωπος δεν είναι ούτε κρούσμα ούτε αριθμός. Τα κρούσματα όμως και οι αριθμοί του κράτους και των ΜΜΕ στα σίγουρα είναι μεθοδεύσεις που παίζονται στις πλάτες μας (στο όνομα της υγείας μας)...

Όλη αυτή η επίθεση φόβου που ζούμε καθημερινά για την υγεία μας είναι λογικό να προκαλέσει κάποια αντανάκλαστικά στον τρόπο που ζούμε. Κι ίσως (ίσως) να αφήσει μια άσχημη και αντικοινωνική συμπεριφορά και παρακαταθήκη, για τον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε την ίδια την ζωή.

Εδώ και μήνες το κράτος άλλαξε τις λέξεις και τα νοήματά τους. Έβγαλε στη φορά τα δικά του ιδανικά και τα δικά του μέτρα επιτήρησης. Και μάλιστα αυτό συνέβη πολύ σύντομα και αποτελεσματικά για τα συμφέροντά του.

Καθημερινά, λοιπόν, δε μπορούμε να κρύψουμε ότι αυτές οι αλλαγές και τα αντανάκλαστικά γίνονται και υπάρχουν και ωθούν όλο και περισσότερο στην απομόνωσή μας και μάλιστα από εμάς τους ίδιους.

Όλο αυτό προφανώς δεν έγινε ξαφνικά. Χτίστηκε με χρόνια από πίσω. Τώρα όμως είμαστε αντιμετώπι οι όχι μόνο με μία ιδιαίτερη συνθήκη (γενικώς και αορίστως) αλλά και με τους ίδιους τους εαυτούς μας και ό,τι αυτό αφήσει να γίνει κανόνας και συνήθειο στη ζωή.

Ο φόβος για την υγεία, όταν είναι παντού και караδοκεί παντού (χωρίς στοιχεία απαραίτητα -αρκεί να στο λένε κάθε μέρα από κάθε μέσο ενημέρωσης και πληροφόρησης) είναι ικανός να αλλάξει πολλά. Τόσα πολλά, ώστε να σταματήσουμε να ζούμε ουσιαστικά. Τόσα πολλά που στο τέλος θυσιάζουμε την ίδια τη ζωή.

Ο φόβος αυτός έχει να κάνει με τη συναναστροφή και την καθαριότητα. Τα φάρμακα και τα καθαριστικά. Την αγκαλιά και την απόσταση. Τα μικρόβια και το υποθετικό σενάριο ότι “μπορεί να πάθω κάτι – μπορεί και να πεθάνω”. Τη διαρκή επόπτευση της υγείας και της διατροφής. Τη διαρκή επόπτευση του τι ακουμπάω, με ποιον μίλησα κι αν θα πάω γυμναστήριο, για να είμαι υγιής. Το αν θα κόψω το κάπνισμα αφού μου το λένε και το αν θα βγω και πού να πάω αρκεί να είναι ανοιχτά και να μην έχει κόσμο.

Κανείς δεν είτε να μην προσέχουμε για την υγεία μας. Ξέρουμε από πρώτο χέρι πως η δουλειά, τα πρότυπα και η ανασφάλεια την εκβιάζουν κάθε μέρα και δε μας αφήνουν να χαρούμε τη ζωή μας. Πάντα όμως οφείλουμε να καταθέτουμε τους προβληματισμούς μας για το αν κάποιες συνήθειες και συμπεριφορές μπορούν να χαζέψουν τα μυαλά μας. Για το αν κάποια ιδανικά, όπως το να ζεις ως υγιής χωρίς καν να ξέρεις πού αρχίζει και πού τελειώνει κάτι τέτοιο, διώχνουν κάθε μέρα κόσμο από δίπλα σου χωρίς να το καταλαβαίνεις και το Εγώ σου μεγαλώνει και ψυχαναγκάζεται να εμποπτέψει κάθε συνάχι, κάθε βήχα, κάθε πόνο, κάθε “ύποπτη ασθενική” συμπεριφορά κάποιου διπλανού.

Αυτό δεν είναι ζωή. Είναι κάτι που σίγουρα δε βοηθάει το να ζούμε ορμητικά και δυναμικά μπροστά σε ό,τι γίνεται. Ας μη θυσιάζουμε στιγμές και μέρες από τη ζωή μας σε φόβους και πρακτικές που ωθούν στον αποκλεισμό, την αρρωστοφοβία, την καχυποψία και τη σιγουριά ότι “έκανα ό,τι έπρεπε να κάνω άρα εγώ θα ζήσω”. Η δύναμή μας είναι να ζούμε μαζί με άλλους και να μην κλεινόμαστε μέσα στα σπίτια μας και μέσα μας για το χατίρι του φόβου. Εξάλλου ο χειρότερος μπάτσος είναι αυτός που κουβαλάμε μέσα μας (αν το έχουμε). Αυτός που η εξουσία έβαλε μέσα μας. Ας τον σκοτώσουμε... πριν να ‘ναι αργά.

# ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ CHARLIE

Αυτό το κείμενο γράφεται με αφορμή το ξεκίνημα της δίκης για την επίθεση στο περιοδικό charlie hebdo στη γαλλία. Για την ιστορία, το charlie hebdo αυτοπροσδιορίζεται ως ένα σατιρικό περιοδικό που πιστεύει στην ελευθερία της έκφρασης και στη σάτιρα χωρίς όρια και πουλάει δυτικό προοδευτισμό και αντικονφορμισμό. Το 2006 επέλεξε να αναδημοσιεύσει αντιμουσουλμανικά σκίτσα μιας ακροδεξιάς δανέζικης εφημερίδας\*. Και γενικά η σάτιρα του περιοδικού έδειχνε μια ιδιαίτερη προτίμηση στους μουσουλμάνους με στα χρόνια. Το Γενάρη του 2015 το περιοδικό δέχτηκε επίθεση από 2 ένοπλους που σκότωσαν πολλά μέλη του. Η επίθεση αποδόθηκε αμέσως σε φανατικούς ισλαμιστές οι οποίοι το έκαναν επειδή “σιχαινόνται το δυτικό ανώτερο πολιτισμό” και μετά από ένα κυνήγι 3 ημερών σκοτώθηκαν και οι 2 από τους μπάτσους (όπως κι ένας υποτιθέμενος συνεργάτης τους)\*\*. Τις επόμενες μέρες κυριάρχησαν οι μαζικές πορείες και τα antisocial media πήραν φωτιά με κεντρικό σύνθημα το “je suis charlie” όπου διάφορα σκουπίδια (από πρωθυπουργούς κρατών ανά τον κόσμο μέχρι αντιπροσωπεία του συριζα) βγήκαν να υιοθετήσουν τη χυδαία και συκοφαντική αντιμουσουλμανική προπαγάνδα του charlie hebdo και να υπερασπιστούν την ελευθερία τους να μπορούν να τσακίζουν τις ζωές των μουσουλμάνων (λεκτικά, ψυχολογικά, σωματικά).

Je suis Charlie

Je suis Charlie

\*Μικρό ιστορικό. 30/09/2005 η ακροδεξιά δανέζικη εφημερίδα jyllands-posten δημοσιεύει 12 σκίτσα σχετικά με το μωάμεθ. Το Ισλάμ είναι αυστηρά ανεικονική θρησκεία κι έχει σα βασικό στοιχείο την απαγόρευση της απεικόνισης του προφήτη. Παρ’ όλα αυτά οι “φανατικοί” και “τρελαμένοι” μουσουλμάνοι της δανίας προσπαθούν να βρουν μια λύση σε νομικό επίπεδο και να συναντηθούν με τον πρωθυπουργό της δανίας για να συζητηθεί γενικά το θέμα της στοχοποίησης των μουσουλμάνων και να προστατευθούν οι διαθρησκευτικές σχέσεις. Αυτό που παίρνουν σαν απάντηση είναι η δυτική αλαζονεία του και δηλώσεις περί προστασίας της ελευθερίας του λόγου που οι μουσουλμάνοι “δε μπορούν να καταλάβουν”. Αυτό σε συνδυασμό με την αναδημοσίευση των προβοκατόρικων σκίτσων και από άλλες εφημερίδες της ευρώπης με τα ανάλογα αντιμουσουλμανικά σχόλια, είναι που οδήγησε στις διαδηλώσεις που έγιναν 4 μήνες μετά τη δημοσίευση. Κάτι που δείχνει ότι η οργή που οδήγησε σε διαδηλώσεις ανά τον κόσμο δεν οφειλόταν τόσο στα σκίτσα (πέρα από αυτό ίσως που έδειχνε το μωάμεθ με τουρμπάνι-βόμβα συνδέοντας τους μουσουλμάνους με βομβιστικές επιθέσεις στο ψαχνό) αλλά στην αλαζονική και απροκάλυπτη ιδεολογική και πολιτική κάλυψη στην αντιμουσουλμανική λοιδορία που προσφέρθηκε από ένα κάρο ευρωπαϊκές κυβερνήσεις και μήντια. Ο επικεφαλής της Μουσουλμανικής Αδελφότητας της Κοπεγχάγης δήλωσε χαρακτηριστικά: “Οι διαμαρτυρίες δεν γίνονται για τα σκίτσα. Τα σκίτσα είναι μόνο η τελευταία σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι. Η μουσουλμανική πίστη έχει τεθεί στο στόχαστρο εδώ και χρόνια. Υπάρχει έντονη ψυχολογική πίεση στους Μουσουλμάνους. Έχουμε ακούσει δυτικούς πολιτικούς να συσχετίζουν την πίστη μας με την τρομοκρατία, ξανά και ξανά κι αυτό πάει πολύ”. Κι επίσης επειδή δεν είναι χαζοί οι μουσουλμάνοι της δανίας ήξεραν ότι 2 χρόνια πριν η ίδια εφημερίδα που γούσταρε την ελευθερία του λόγου είχε αρνηθεί να δημοσιεύσει σατιρικά σκίτσα με το χριστό θεωρώντας τα προσβλητικά.

Αφήνοντας στην άκρη ότι αυτή η επίθεση παραήταν βολική για το γαλλικό κράτος και την ανανέωση της τόσο χρήσιμης γι' αυτό εθνικής ενότητας, ας μιλήσουμε για σάτιρα. Αυτή δε γίνεται σε κάποιο κοινωνικό κενό και όσοι υπερασπίζονται την περιφήμη ελευθερία του λόγου γενικά κι αόριστα είναι στην καλύτερη απατεώνες και στη χειρότερη κολαούζοι της εξουσίας. Όταν το κράτος που ζεις τσακίζει τις ζωές των μουσουλμάνων είτε με πολεμικές επεμβάσεις στο εξωτερικό είτε περιθωριοποιώντας τους γάλλους πολίτες μουσουλμανικής καταγωγής στο εσωτερικό, κι εσύ επιλέγεις να αναπαράγεις όλα τα στερεότυπα εναντίον τους, τότε δεν είσαι ένας “ελευθεριακός σκιτσογράφος” αλλά ένας λακές του κράτους (όπου το μολύβι των σκίτσων του στηρίζει το μολύβι των όπλων των αφεντικών του). Δεν είναι τυχαίο ότι οι διάφοροι “αντισυμβατικοί” σκιτσογράφοι έβαλαν στο στόχαστρο τους μουσουλμάνους και τη θρησκεία τους αφού πρώτα τούς υπέδειξαν ως τη νέα απειλή κατά της ανθρωπότητας τα πρωτοκοσμικά κράτη, οι υπηρεσίες τους, οι διανοούμενοί τους και οι δημαγωγοί τους. Οπότε όταν προσβάλλεις και συκοφαντείς συνεχώς τους μουσουλμάνους και τη θρησκεία τους προσπαθώντας μεθοδευμένα να προκαλέσεις αντιδράσεις για να αποδειχθεί η αυτοεκπληρούμενη προφητεία ότι αυτοί δεν είναι “ανεκτικοί”, τότε είσαι απλά προβοκάτορας στην υπηρεσία του κράτους (ακόμα κι αν δεν πληρώνεσαι από αυτό). Και είναι ακόμα πιο ύποπτο ότι όταν αναφέρεσαι στη χριστιανική θρησκεία σατιρίζεις τους υψηλά ιστάμενους (όπως τον πάπα, το θεό ή το χριστό) ενώ όταν αναφέρεσαι στο ισλάμ είσαι εμμονικά προσκολλημένος στους απλούς καθημερινούς μουσουλμάνους (παρουσιάζοντάς τους γενικά ως τρομοκράτες, μισογύνδες, απολίτιστους, ηλίθιους και θρησκόληπτους και μετά αν αντιδράσουν σε όλες αυτές τις συκοφαντίες που συμβάλλουν στην περαιτέρω υποβάθμιση της ζωής τους, να τους κατηγορείς ότι δε σέβονται την ελευθερία του λόγου).

Όσοι θεώρησαν και θεωρούν σκουπίδια σαν το charlie hebdo “μαχητές της ελευθερίας της έκφρασης”, τότε ας ακολουθήσουν αυτή τη λογική μέχρι τέλους και ας αθώσουν και το julius streicher που ήταν μέλος του ναζιστικού κόμματος της γερμανίας και εξέδιδε την εφημερίδα der sturmer η οποία απεικόνιζε σκίτσα εβραίων που πίνουν αίμα παιδιών χριστιανών και ό,τι άλλο

συκοφαντικό στερεότυπο για τους εβραίους υπήρχε. Σήμερα ξέρουμε που κατέληξε η στοχοποίηση των εβραίων. Και οι μουσουλμάνοι είναι οι εβραίοι του 21ου αιώνα. Και ας μη νομίζουν οι χιουμοριστικές εμπροσθοφυλακές του αντιμουσουλμανισμού ότι είναι καλύτεροι από το streicher ο οποίος τελικά εκτελέστηκε μετά τις δίκες των ναζί για ηθική αυτουργία σε εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας, αλλά αν ζούσε σήμερα θα μπορούσε να δουλεύει στο charlie hebdo .

\*\*Μικρή υποσημείωση. Θεωρούμε ότι καλό είναι να μην υιοθετούμε τις πάντα βολικές για το κράτος αφηγήσεις μετά από τέτοια γεγονότα. Καταρχάς, κοιτάζουμε ποιον ωφελούν τέτοιες ενέργειες και ο μόνος που βρίσκουμε είναι τα κράτη στα οποία γίνονται και οι σχεδιασμοί τους. Ακόμα κι αν οι φυσικοί αυτουργοί δεν είναι τα κράτη και οι υπηρεσίες ασφάλειας, πολλές φορές οι φυσικοί αυτουργοί τέτοιων επιθέσεων μπορεί κάλλιστα να είναι μουσουλμάνοι οι οποίοι όμως έχουν χειραγωγηθεί από αυτές τις υπηρεσίες. Και πάντα καταλήγουν νεκροί καθώς οι νεκροί δε μιλάνε (επίσης είναι και “ηλίθιοι” αυτοί οι μουσουλμάνοι τρομοκράτες όπως καλή ώρα οι 2 της επίθεσης του charlie hebdo οι οποίοι ενώ ήταν φυγάδες “ξέχασαν” τις ταυτότητές τους στο αμάξι που παράτησαν, πολύ βολικό, ε;). Όσοι νομίζουν ότι τα κράτη δε θα σκότωναν δικούς τους υπηκόους για να πετύχουν τους όποιους σκοπούς τους ας θυμηθούν την piazza fontana. Και ας κάνουν τον κόπο να διαβάσουν τη μπροσούρα “Η διεθνής του τρόμου” που έχει ελεγκδοθεί από το εγγλέριμα της κριτικής σκέψης και μπορεί κάποιος να τη βρει στον α.χ. ΑΝΑΤÓΠΙΑ.

Το charlie hebdo θεωρεί για τον εαυτό του ότι είναι αριστερών καταβολών (λόγω του underground αντικουλτουρέ παρελθόντος του) και παρουσιάζει συνέχεια τέτοια διαπιστευτήρια (λόγω και της κριτικής του ενάντια στην ακροδεξιά της λεπέν για παράδειγμα) οπότε θεωρεί πιο εύκολο να αποκρούσει κατηγορίες περί ρατσισμού. Το να ξεκαρφώνουν βέβαια το ρατσισμό τους κάνει ακόμα πιο εύκολα την

αντιμουσουλμανική τους δουλειά. “Ε, αφού τα λένε κι αυτοί που δεν είναι φασίστες...”. Και για να έρθουμε στα καθ’ ημάς θα αναφερθούμε σε ένα πρόσφατο άρθρο στην εφημερίδα των συντακτών κάποιου κουρούνη (που είναι δημοσιογράφος, ανταποκρίτρια του charlie hebdo στην Ελλάδα) με τίτλο “Είμαστε ακόμα «Charlie» και δεν το βάζουμε κάτω”. Για την ιστορία να αναφέρουμε ότι η εφσυν μετά την επίθεση στα γραφεία του charlie hebdo κυκλοφόρησε με ένθετο το επόμενο τεύχος του γαλλικού περιοδικού μεταφρασμένο στα ελληνικά δείχνοντας με ποια μεριά είναι. Κάτι που δε θα έπρεπε να μας παραξενεύει καθώς ο ιδεολογικός πρόγονος της εφσυν, η περίφημη ελευθεροτυπία, τη δεκαετία του ’90 είχε στη δημοσιογραφική της ομάδα το γνωστό θέμα αναστασιάδη ο οποίος μέσα από την πολυδιαβασμένη στήλη “μαύρη τρύπα” πουλούσε ρατσιστικό χιουμοράκι για αλβανούς τουρίστες και ηλίθιες ξανθιές κλπ. στους αριστερούς αναγνώστες της, απενοχοποιώντας έτσι το ρατσισμό και το σεξισμό της ελληνικής κοινωνίας από τα αριστερά (“Ε, αφού τα λένε κι αυτοί που δεν είναι φασίστες...”).

أنا! سبي محمد

Πίσω στο άρθρο. Καταρχάς, η υιοθέτηση του “je suis charlie” δεν μια αμυντική φράση του τύπου “κάτω τα χέρια από την ελευθερία της έκφρασης”, αλλά μια πολεμική κραυγή ενάντια στους μουσουλμανικούς πληθυσμούς, μια επίδειξη δύναμης εναντίον τους, μια υπενθύμιση του ποιος κάνει κουμάντο. Και έχουμε την εκτίμηση ότι οι μουσουλμανικοί πληθυσμοί σε αυτό είναι που αντέδρασαν, στην υιοθέτηση του αντιμουσουλμανισμού από τις πολιτικές βιτρίνες και τους οπαδούς τους, και όχι τόσο στα σκίτσα καθεαυτά.

Επίσης, ανάμεσα σε άλλα δακρύβρεχτα, η δημοσιογράφος αναφέρει αθώα ότι “Ποτέ δεν άκουσα στο Παρίσι «γύρισε στη χώρα σου»”, περιγράφοντας μετά μια ειδυλλιακή εικόνα μιας πολυπολιτισμικής κοινωνίας. Μάλλον η σπουδαγμένη στη γαλλία δημοσιογράφος διάβαζε μόνο βολταίρο στο πανεπιστήμιο και δεν πρόλαβε να ακούσει για τα γαλλικά γκέτο που το κράτος πετάει τον περισσευούμενο γαλλικό πληθυσμό μουσουλμανικής καταγωγής και στέλνει και τη στρατοστυνομία του να τον πειθαρχεί και να τον εξευτελίζει καθημερινά, μάλλον δεν έχει ακούσει για την απαγόρευση να πηγαίνουν στις “αληθινά πολυπολιτισμικές τάξεις” μουσουλμάνες που φοράνε μαντίλα,

μάλλον δεν έχει ακούσει τίποτα για το πώς συμπεριφέρεται το γαλλικό σύστημα εξουσίας στους μετανάστες χωρίς χαρτιά και τους ρομά (αυτό δεν ήταν και το μότο διαφόρων σπουδαγμένων αριστερών στην Ελλάδα, ότι “οι έλληνες δεν είναι ρατσιστές;”). Αυτό που βλέπει στο άρθρο είναι η “οφθαλμοφανής ριζοσπαστικοποίηση των ισλαμιστών στις γαλλικές φυλακές, γνωστή από το 2005” (αλλά όχι η δύο εβδομάδων εξέγερση στα γαλλικά προάστια που έγινε την ίδια χρονιά). Όσον αφορά τη σάτιρα υπάρχουν δύο ειδών. Υπάρχει αυτή που σατιρίζει και κοροϊδεύει αυτούς που έχουν την εξουσία προσπαθώντας να χτυπήσει αυτή τους την εξουσία (ή έστω να την ελέγξει), η σάτιρα υπέρ των αδύναμων και των περιθωριοποιημένων αυτού του κόσμου, η διακωμώδηση της εξουσίας και της κυρίαρχης ηθικής από ένα Ντάριο Φο και μια Φράνκα Ράμε. Και υπάρχει η σάτιρα υπέρ των κάθε φορά δυνατών αυτού του κόσμου, η σάτιρα που εκμεταλλεύεται τους υπάρχοντες συσχετισμούς δύναμης σε αυτή την εξουσιαστική κοινωνία, τους επιβεβαιώνει και προσπαθεί να τους επεκτείνει.

Υπάρχει με λίγα λόγια η απελευθερωτική σάτιρα των από τα κάτω αυτής της κοινωνίας και αυτή των κολαούζων και γελωτοποιών της εξουσίας (όσο αντισυμβατικοί κι αν το παίζουν). Το charlie hebdo είναι με τη δεύτερη.

Κι ένα τελευταίο επίκαιρο σχόλιο. Αν σήμερα στους κορονοκαίρους που ζούμε μπορούν να βγαίνουν κάποιιοι φασίστες και να το παίζουν υπέρμαχοι της “ελευθερίας της άποψης” και της δημοκρατίας, ανάμεσα σε άλλα οφείλεται και στο ότι πολλοί προοδευτικοί και αριστερών καταβολών τούς έδωσαν αυτό το χώρο όταν οι φασίστες υπερασπιζόνταν την κάθε jylland-posten και την “ανωτερότητα του δυτικού χριστιανικού πολιτισμού” ενάντια στους “οπισθοδρομικούς” μουσουλμάνους (γιατί πολύ απλά συμφωνούσαν μαζί τους, τουλάχιστον σε αυτό το θέμα).

## Παρακάτω θα περιγράψουμε κάποια σκίτσα του “προοδευτικού” charliehebdo (επιλέξαμε να μη βάλουμε τις σχετικές εικόνες).

**A)** Ένα σκίτσο που δημοσιεύτηκε το γενάρη του 2016, δείχνει το πτώμα του 3χρονου σύριου Αϊλάν που ξεβράστηκε το Σεπτέμβρη του 2015 σε κάποια παραλία της τουρκίας ενώ προσπαθούσε δια θαλάσσης να περάσει στην Ελλάδα, και πιο δίπλα τον δείχνει πιο μεγάλο να κυνηγάει να χουφτώσει γερμανίδες. “*Τι θα γινόταν ο μικρός Αϊλάν αν δεν είχε πνιγεί και είχε καταφέρει να φτάσει στην Ευρώπη;*” αναρωτιέται το περιοδικό και ο σκίτσογράφος του charliehebdo απαντά: “*Θα χούφτωνε γυναίκες στη Γερμανία*”. Ξεβρασμένα πτώματα μουσουλμάνων μεταναστών. Αστείο, ε; Το σχόλιο της εφσυν δεν ήταν ότι το σκίτσο είναι ρατσιστικό αλλά ότι έχει προκαλέσει αντιδράσεις και “διχάζει”.

Δεν ξέρουμε αν το κυκλοφόρησε κι αυτό ένθετο μεταφρασμένο στα ελληνικά.

**ORIGI XEME**  
Μοχάμεντ Αρσίφ που κηδεύτηκε μέγα θάνατο τον Οκτώβρη του 2008 μετά από επίθεση των αστυνομικών σε μια σειρά αλληλίων ανθρώπων που ήταν εκεί για να υπερασπίσουν όλους αυτούς στην Θεσσαλονίκη Αλληλίων στην Πύργο Πύλας.  
Μοχάμεντ Κουρόν Αλίφ που τον Οκτώβρη του 2009 σκοτώθηκε στο Πόλεμο μετά από έξι βολές, βρομοβόμβες, ηλεκτροσόκ στο κεφάλι αστυνομικό τμήμα  
Μοχάμεντ Αρσίφ που πέθανε το Νόβερη του '14, μετά από 23 μήνες παράνομη κράτηση του από άλλες συνθήκες σε κτηριο κράτησης αρνημάτων και ενώ του αρνήθηκαν να μπει σε κράτηση Μοχάμεντ Κουρόν ο 23χρονος μετανάστης που δέχτηκε επίθεση στο κεφάλι από φασίστες στην Αθήνα στην 2η Οκτωβρίου του 2013.  
Μοχάμεντ Αρσίφ και ο Μοχάμεντ Κουρόν έφτασε της στη σάβλα βασιστεί στο έργο του και καθιερώθηκε το βίβλο από τους με γυλοδαμώ και σέλλανη στα σπύτα τους από τον αστυνομία το εκάστη του 2014.  
Μοχάμεντ Σαφράζ, Μοχάμεντ Αρσίφ, Βασίλ Μοχάμεντ, Μοχάμεντ Γουσσού που τον Μάρτη του '13 έζησαν ατυχία πένες ενάντια στην παράνομη της κράτησης τους και σπάσανε στο κρατητήριο του Αρσίφ στην Αθήνα τους κηδεύτηκε με αλληλίων αστυνομικό του Α.Σ. «Οι σορ τουσσουρε, να πεθάνετε, δεν μας τρώει αν πεθάνετε στην ασία»  
Μοχάμεντ Αλίφ Καν ένας από τους 38 μετανάστες έφτασε της που τραυματίστηκαν από τη σάβλα επίθεση σε αεροπορικό αεροπλάνο της Μπασιλίας στην Θεσσαλονίκη τα Θεσσαλονίκη τους τον αρχίλο τον '13.

# JE SUIS MOHAMMED

**Μοχάμεντ Ναντίρ** από το Παρίσι τον 22 χρονος, που τον Παρασκευή 13/2 σκοτώθηκε στο αεροπλάνο ανεξέλεγκτος της Αεροβίαζος. Το πρώτο που τακτοποιήθηκε στην ασφάλεια τον στο Παρίσι τον 13/2 σκοτώθηκε στο αεροπλάνο τον 22 του 2015. Είχε περάσει 20-23 μήνες στην Αρσίφ, αρνήθηκε διαβίωση στα μετά από 2 μήνα τον έβρασε στην Αθήνα. Ήταν στα φυλάκια του 3 μήνες και στο συνέταξη τον μεταφέρθηκε στην Αρσίφ για να ξεκουραστεί το Θεσσαλονίκη. Μόνο σπύτα της Βίβλας τη Βίβλα σάβλα αστυνομικό.

**Είμαστε Μοχάμεντ, Αχμέντ, Αμίν, Σαφράζ, Σαχάτ, Σαγιέντ, Μπαρμακάφ**  
**Είμαστε όλοι μετανάστες...**



Αφίσα που κυκλοφόρησε το Φεβράρη του 2015 από το antifa bz project. Αναφερόταν σε κάποιες από τις άπειρες ιστορίες μεταναστών στην Ελλάδα που δολοφονήθηκαν, τους ώθησαν στην αυτοκτονία, ξυλοκοπήθηκαν, βασανίστηκαν, ξεζουμίστηκαν, φυλακίστηκαν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης. Και κατέληγε στο “JE SUIS MOHAMMED”.

Η αραβική φράση που υπάρχει στο κείμενο είναι το “je suis mohammed” στα αραβικά. Ευχαριστούμε το φίλο Μοχάμεντ που το έγραψε για μας.

**Β)** Άλλο σκίτσο που αναδημοσίευσε το charlie hebdo από τη jylland-posten δείχνει το μωάμεθ με βόμβα αντί για τουρμπάνι. Μα καλά, γιατί ενοχλήθηκαν οι μουσουλμάνοι από αυτό το σκίτσο; Χιούμορ κάνουμε. Και στο γκουαντανάμο πλάκα κάνουν. Και το ελληνικό κράτος πλάκα έκανε όταν στον απόηχο άλλης μιας επίθεσης στο ψαχνό στο λονδίνο το καλοκαίρι του 2005 προσήγαγε 5.500 μετανάστες (κυρίως από το πακιστάν) προκειμένου να ανακριθούν από έλληνες και ξένους πράκτορες.

**Γ)** Δημοσίευσε επίσης σκίτσο με το μωάμεθ να λέει *"είναι δύσκολο να σε αγαπούν μαλάκες/ηλίθιοι"*. Όλοι οι δυτική ανωτεριλα και αλαζονεία σε ένα σκίτσο. Που ίσως κρύβει και μια ζήλεια. Γιατί την ώρα που τα καθικάκια του charlie hebdo είναι απλά βολεμένοι τσάτσοι που υπηρετούν τα αντιμουσουλμανικά συμφέροντα του γαλλικού κράτους (που τους προστάτευε και με δική τους μπατσοφρουρά αυτούς τους "αντικαθεστωτικούς"), οι μουσουλμάνοι ματώνουν και αγωνίζονται στην αίγυπτο, την αλγερία, την τυνησία, το ιράκ, την παλαιστίνη απέναντι σε σιδερόφρακτους στρατούς. Πώς το λέγαμε το 2011; *"Εξεγερμένοι άραβες γκρεμίζουν δυνάστες, κι εδώ μαλάκες έλληνες βρίζουν μετανάστες"*.

**Δ)** Όταν το 2013 ο δικτάτορας σίσι στην αίγυπτο δολοφονούσε εν ψυχρώ εκατοντάδες μουσουλμάνους διαδηλωτές (οπαδών της δημοκρατικά εκλεγμένης κυβέρνησης της Μουσουλμανικής Αδελφότητας) που αντιστέκονταν στο πραξικόπημα με τη ζωή τους, το charlie hebdo έβγαλε σκίτσο που έγραφε *"Το Κοράνι είναι σκατά. Δεν σταματάει τις σφαίρες"* δείχνοντας ένα μουσουλμάνο να δέχεται τις χουντικές σφαίρες. Το γαλλικό κράτος (όπως και το ελληνικό και πολλά άλλα) διατηρεί μια χαρά τις σχέσεις του με την αιγυπτιακή χούντα (υπεράσπιση της δημοκρατίας a la carte). Δέκα μέρες μετά από την επίθεση στο charlie hebdo, ένας 16χρονος από τη Ναντ τολμά να αναρτήσει στη σελίδα του στο Facebook ένα σκίτσο με τον ανάλογο τίτλο: *"Το Charlie Hebdo είναι σκατά. Δε σταματά τις σφαίρες"*. Αυτή τη φορά τη θέση του μουσουλμάνου στο σκίτσο έχει πάρει ο νεκρός πρώην εκδότης του περιοδικού σαρμπονιέ και αντί για το κοράνι κρατά το φύλλο του charlie hebdo της 10ης Ιούλη 2013, το οποίο τρυπούν οι σφαίρες. Η ανάρτηση του σκίτσου θεωρήθηκε *"υπεράσπιση της τρομοκρατίας"* και ο 16χρονος συνελήφθη. Είπαμε, ελευθερία του λόγου, αλλά μην το χέσουμε!